

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085576960/facsimile.pdf (tilgået 23. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Kampens Eftervirkninger. Nervøst famler den besiddende Del af Menneskeheden efter Freden med saa brændende en Trang, at den ønsker den sikret for bestandigt — som den længselsfuldt Elskende, der ikke kan nøjes med mindre end *evig* Kærlighed!

Saaledes har Mennesker, der havde noget at miste, gjort det før.

St. Pierres »Plan til en evig Fred« efter den spanske Arvefølgekrig, Monarkernes »hellige Alliance« efter Napoleonskrigene er moderne Forløbere for Wilsons »Punkter« fra Verdenskrigen i det tyvende Aarhundrede. Alle opstiller de mere eller mindre gennemtænkte Systemer til Opnaaelse af den som Lyksalighed ansete Tilstand paa det bestaaendes Grundvold.

De, der ingenting har, optræder nu, som før, mere handlingsmæssigt. I Bolshevikbevægelsen har de bekræftet Erfaringen om, at nationale Krige kun afløses af Borgerkrige.

Bolshevikerne vil sikkert fra borgerlige og socialistiske Kredse møde nye, mere eller mindre gennemtænkte Systemer, der skulde kunne bryde denne tidligere Turnus i Verdenshistorien. Thi ikke blot Militarismen i en af sine historiske Former, — der selvfølgelig ikke var Udviklingens sidste Ord — men Militarisme overhovedet skal jo have spillet *Fallit*.